

சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர
ஞாபகார்த்த பேருரை - 1996

16 ஒக்டோபர் 1996

இலங்கையில் கல்வி : அதிகாரம் பெறுதற்கான
ஒரு கருவி அல்லது சமூகப் பெயர்விற்கான ஓர்
உபகரணம் ?

பேராசிரியர் சந்திரா குணவர்தன
அவர்களினால்

கல்வி ஆராய்ச்சித்துறை

தேசிய கல்வி நிறுவகம்

மகரகம

1996

சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர
 ஞாபகார்த்த பேருரை - 1996

9

16 ஒக்டோபர் 1996

இலங்கையில் கல்வி : அதிகாரம் பெறுதற்கான ஒரு கருவி
 அல்லது சமூகப் பெயர்விற்கான ஓர் உபகரணம் ?

பேராசிரியர் சந்திரா குணவர்தன
 அவர்களினால்

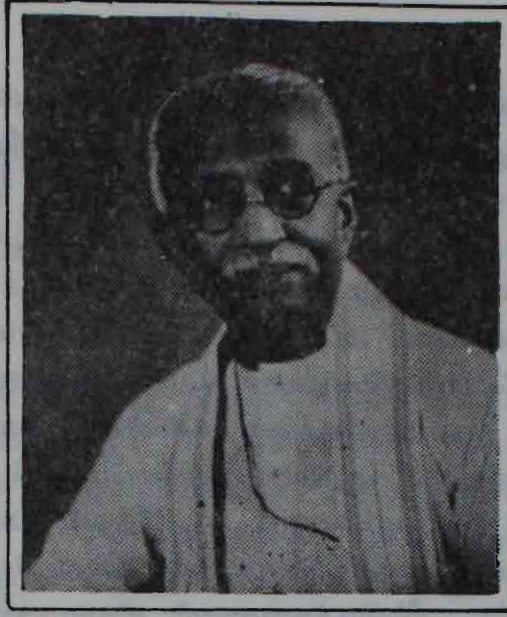
கல்வி ஆராய்ச்சித்துறை
 தேசிய கல்வி நிறுவகம்
 மகரகம்
 1996

© தேசிய கல்வி நிறுவகம்
மகரகம்.

முதற் பதிப்பு 1995

ISSN 1391 - 1635

அச்சப் பதிவு,
தேசிய கல்வி நிறுவக அச்சகம்,
மகரகம்.

கலாநிதி சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர

1884 ஆம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 13ஆந்திகதி பிறந்த கலாநிதி சி. டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கர அவர்கள் அம்பலாங்கொடையிலுள்ள வெஸ்லியன் பாடசாலை ஒன்றில் தமது ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றார். திறந்த போட்டியில் புலமைப்பரிசில் ஒன்றைப் பெற்ற அவர் தமது இரண்டாம் நிலைக்கல்விக்காக காலி றிச்மன்ட் கல்லூரியில் சேர்ந்து கொண்டார். 1901 ஆம் ஆண்டில் கேம்பிரிட்ஜ் சிரேட்ட பரீட்சையில் மிகச்சிறந்த அடைவினைப் பெற்றுக்கொண்டமைக்கான பரிசிலைப் பெற்றுக் கொண்டதோடு பிரித்தானிய சாம்ராச்சியப்பட்டியலில் எண்கணிதத்தில் அதிகூடிய சாதனையுடன் சிறந்து விளங்கினார்.

கன்னங்கர தாம் கல்வி பெற்ற பாடசாலையிலேயே 1904 ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் 1906 ஆம் ஆண்டுவரை பணிபுரிந்தார். ஆசிரியர் தொழிலில் 1910 வரை தொடர்ந்த அவர் பின் மேல் நீதிமன்ற வழக்கறிஞராகப் பதவிப்பிரமாணம் செய்து கொண்டார்.

1931ஆம் ஆண்டில் டொனமூர் யாப்பின் கீழ் நிருவாகக் குழு முறைமை உருவாக்கப்பட்ட பொழுது கல்விக்கான நிருவாகக் குழுவின் தலைவராகக் கன்னங்கர தெரிவுசெய்யப்பட்டு கல்வி மந்திரியாக ஆனார்.

எமது நாட்டில் கல்வியை சனநாயகப்படுத்துவதில் பங்களிப்புச் செய்த சமகாலத்துக் கல்வியியலாளர்களுள் கலாநிதி கன்னங்கரவின் பங்களிப்பானது ஈடு இணையற்று விளங்குகின்றது. இலவசக்கல்வியின் தந்தையென அன்புடன் நினைவு கூரப்படுபவரும் பூசிக்கப்படுவருமான கன்னங்கர அவர்களே ஆரம்பவகுப்பு தொடக்கம் பல்கலைக்கழகம் வரை இலவசக்கல்வியை அறிமுகம் செய்வதற்கான அரசசபையின் அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொள்ளக் காரணகருத்தாவாக விளங்கினார். சகல இலங்கை குடிமக்களுக்கும் கல்வியில் சம வாய்ப்புக்களை உறுதிப்படுத்துவதற்காக ஆரம்பக்கல்விமட்டத்தில் ஆங்கிலத்திற்குப் பதிலாக தேசிய மொழிகளைக் கற்பித்தல் ஊடகமொழிகளாக அறிமுகம் செய்தமை, மத்திய பாடசாலைகளை நிறுவியமை என்பன இவர் மேற்கொண்ட சீர்திருத்தங்களுள் சிலவாகும்.

1943 ஆம் ஆண்டில் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் அதன் முதலாவது பட்டமளிப்பு வைபவத்தில் அவர் இலங்கையின் கல்விச்சாகசச் செய்த குறிப்பிடத்தக்க பங்களிப்பினை அங்கீகரித்து அவருக்கு கௌரவ கலாநிதிப் பட்டமளித்துக் கௌரவித்தது.

கலாநிதி சி.டபிள்யு. டபிள்யு. கன்னங்கர 1969 ஆம் ஆண்டு செப்டெம்பர் மாதம் 23 ஆந்திகதி காலமானார்.

இலங்கையில் கல்வி: அதிகாரம் பெறுதற்கான ஒரு
கருவி அல்லது சமூகப் பெயர்விற்கான ஓர்
உபகரணம்.?

அறிமுகம்:

கலாநிதி சி.டபிள்யூ. டபிள்யூ. கன்னங்கரவின் கல்விச் சீர்திருத்தங்கள் ஒவ்வொரு பிள்ளைக்கும் சமவாய்ப்பினை வழங்குவதன் மூலம் கல்வியில் தேசிய மறுமலர்ச்சியை ஏற்படுத்துவதை நோக்காகக் கொண்டிருந்தன. விசேட ஆணைக்குழு (1943) இலவசக் கல்விக்குச் சார்பாகப் பின்வரும் கருத்தினை வெளியிட்டது.

“நாம் அடியெடுத்து வைக்கப்போகும் சகாப்தம் ஏலவே அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட உயர் பயன்தரு பொருளாதார முறைமையைக் கொண்டதாகும். அது சகலருக்கும் அவரவர் ஆற்றலுக்கும். சக்திக்கும் ஏற்ப நிறைவான வளமிக்க வாழ்க்கையை வழங்கக் கூடியவாறு நிருவகிக்கப்பட வேண்டியதொன்றாதாகும். நாட்டின் ஒவ்வொரு தனிநபருக்கும் சம சந்தர்ப்பங்கள் வழங்கப்படுவதால், அவரிடம் தேவையான ஆற்றல் இருப்பின் நாட்டின் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் வாழ்க்கையில் கீழ் மட்டத்திலிருந்து உயர்நிலைக்குத்தம்மை அவர் உயர்த்திக் கொள்ள முடியும். சகல பிள்ளைகளும் சம கல்விக்குரியவர் என்பதை எதிர்காலக் கல்விக் கொள்கை கருத்திற் கொள்ளல் வேண்டும்”

ஆணைக்குழு மேலும் விரிவுபடுத்துகையில் “தனிநபருக்குரிய நியாயத்தின் அடிப்படையில் மட்டுமன்றி, சமூகவினைத்திறன் அடிப்படையிலும் வாழ்க்கை நீரோட்டத்தில் பொருத்தமான இடங்களை நிரப்புவதற்குக் கல்வி முறைமையானது தகுதியான ஆண்களையும் பெண்களையும் பயிற்றுவிக்க வாய்ப்பளித்தல் வேண்டும்.”

சமூக நீதி, சமூக வினைத்திறன் என்னும் இரண்டு முக்கிய இலக்குகளை அடைவதற்கான ஒரு வழியே கல்வியில் சமவாய்ப்பு என்பது கலாநிதி கன்னங்கரவின் எண்ணக் கருத்தாகும். இவ்விலக்குகளை அடைவதற்காக மேற் கொள்ளப்பட்ட நடவடிக்கைகள் இலவசக் கல்வி, கற்பித்தல் ஊடக மொழி மாற்றம், புலமைப் பரிசீலனை வழங்கப்பட்டமை, பாடசாலைகளில் இலவச உணவு வழங்கப்பட்டமை, மத்திய பாடசாலைகள் நிறுவப்பட்டமை, ஆசிரியர் கல்வி, அவர்களது அந்தஸ்தில் முன்னேற்றம் ஏற்பட்டமை என்பவற்றை பரிசீலித்துப் பார்க்கும் போது, இவை யாவும் முழுமையின் சில பகுதிகளாகவே தெரிவு செய்யப்பட்டன என்பது புலனாகும். இந்நடவடிக்கை ஒவ்வொன்றும் ஏனையவற்றைப் பூர்த்தி செய்வதாகவும் தாங்கி நிற்பதாகவும் விளங்கின.

கலாநிதி கன்னங்கரவின் தத்துவத்தில் உள்ளடங்கி இருந்தது திறமைவாத எண்ணக்கருவாகும். திறமைவாதம், திறமைகளுக்கும் சமூக நடவடிக்கைகளுக்குமிடையே சரியான பொருத்தப்பாடுள்ள சமுதாயம் ஒன்றினை அவாவிநிற்கிறது. இதன் மூலம் ஆற்றல் மிக்க தனியாளர்களைக் கொண்டு கடமை அடிப்படையில் மிக முக்கிய பதவிகளை நிரப்பிக்கொள்ள முடியும். தம் உள்ளார்ந்த ஆற்றலை முழுமையாக அடைவதற்கு சகல அங்கத்தவருக்கும் சம சந்தார்ப்பங்கள் இருக்கும். ஒரு சமூகத்தில் திறமை அடிப்படையில் சமூக அந்தஸ்தைப் பெற்றுக் கொள்ள முடியும். பிற அபிவிருத்தியடையும் நாடுகள் கல்வியில் சமவாய்ப்புக்கள் வழங்கப்படுவதன் தேவைபற்றி உணர்வதற்கு மூன்று தசாப்தங்களுக்கு முன்னரே கலாநிதி கன்னங்கர மேற்குறிப்பிடப்பட்ட நடவடிக்கைகளைச் சிபாரிசு செய்து அமுல்செய்தார் என்பது அவரது தூரதிருஷ்டியின் சிறப்பம்சமாகும். கலாநிதி கன்னங்கர தமது முக்கியத்துவம் வாய்ந்த கல்விச்சீர்திருத்த நடவடிக்கையை ஆரம்பித்து நீண்டகாலத்துக்குப் பின்னரே சமூக புனரமைப்புக்கான கருவியாகக் கல்வி எனும் எண்ணக்கரு 1960 களிலும் 1970 களிலும் பிரபல்யப்படுத்தப்பட்டது எனலாம். டூமின், பெல்ட்மன் என்போர் சமூகப்பெயர்வின் தடைகளை உடைக்கும் பிரதான கருவியாகக் கல்வியைக் கருதி 1961 இல் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டனர்.

“கல்வி, வார்க்க அமைப்பினைத்திறந்து அதனை நெகிழ்வுடையதாக்கி கூடிய வகுப்புரீதியான பதவிகட்கு இடமளிக்கச் செய்கிறது” மனப்பாங்கை மாற்றுவதற்கும் சமூக அமைப்பினை மாற்றுவதற்கும் புதிய அரசியல் கோலங்களை நிர்ணயிப்பதற்கும் கல்வியைப் பிரதான கருவியாகக் கோல்மன் (1965) கருதினார். பெரிய அளவில் சமத்துவத்தை ஏற்படுத்தும் ஒன்றாகக் கல்வி கூட்டிக்காட்டப்பட்டது. எதிர்கால முன்னேற்றத்தை ஏற்படுத்தவும், வறியவர்களினதும் வசதிகுறைந்தோரினதும் தொழில் பெறும் மட்டத்தினை உயர்த்துவதன் மூலம் அவர்களது வாழ்க்கைச் சந்தர்ப்பங்களை மேம்படுத்தவும் சீர்த்திருத்தப்பட்ட கல்வி கருவியாகக் கருதப்பட்டது. (ஹியூசென், 1974) இங்ஙனம் உலகெங்குமுள்ள கல்வியியலாளர்கள் கல்வியின் மூலம் பெருமளவிலான எதிர்பார்ப்புக்களைக் கொண்டிருந்தனர். கலாநிதி கன்னங்கரவின் கருத்துக்களை இங்கு மீளக்கூறலாம் “குறைந்த அளவாகக்கிடைத்த கல்வி இன்று மலிவாகிவிட்டது..... செல்வத்தின் சொத்தான கல்வி வறியவரின் உரிமைப் பொருளாகிவிட்டது என்று நாம் கூறிக்கொள்ளக்கூடியதாக இருக்கும்” (ஹன்சாட், 1944)

தற்போது உலகெங்கணும் கல்வியின் இலக்குகள் மார்க்கங்கள் பற்றியும் தொழிலுக்கும் தேசிய புனரமைப்புக்கும் கல்விக்குமிடையேயுள்ள தொடர்பு பற்றியும் புதிய செய்திகள் பரப்பப்படுகின்றன. 1940 களில் இலங்கையிலும் 1960களில் பிற இடங்களிலும் சமத்துவம், நியாயம் என்பன பிரச்சினைகளாக இருந்தன. இன்று, அவற்றிற்கு மேலாகப் பொருளாதாரச் சீரமைப்பு, நாடுகளுக்கிடையிலான போட்டி தொடர்பாகவும் அதற்குக் கல்வி எத்தகைய பங்களிப்புச் செய்யலாம் என்பது பற்றியும் கூடிய அக்கறை காணப்படுகிறது. அதிகமான நாடுகளில் தேசிய நோக்கானது சமூக நீதியையும் நியாயமான சமூகத்தினையும் கட்டி எழுப்புவதிலிருந்து பொருளாதாரப் போட்டிச் சமூகத்தை உருவாக்குதல் என்னும் நோக்காக மாறியுள்ளது. இதனால் இளைஞரின் கல்வி ஆர்வமும் இப்பொருளாதாரக்

கட்டாயத்தினால் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. ஒரு காலத்தில் வியத்தகு இலக்குகளாக விளங்கிய சமவாய்ப்பும் விளைவுகளும் மறைந்துபோக குறுகியகாலப் பொருளாதாரக் கொள்கைகள் அவற்றின் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்டுள்ளன. தனியார் முயற்சியும் பொருளாதாரமும் முக்கியத்துவம் பெறுவதால் 1980 களின் பிற்பகுதியில் திறன்கள், பொருத்தப்பாடு, பயிற்சி என்பன கல்விச்சிந்தனையில் முக்கிய இடம்பெறத் தொடங்கின.

உலகத்திலும் உள்நாட்டிலும் இத்தகைய புதிய மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதன் விளைவாக கல்விச் சந்தர்ப்பத்துக்கும் விளைவுகளுக்கும்மிடையேயுள்ள தொடர்பு பற்றி மீள் பரிசீலனை அவசியப்பட்டது எனலாம். இதற்கு முன்னைய எனது ஆய்வொன்றில் (குணவர்த்தன, 1993) உயர் கல்வியை விசேடமாகக் கருத்திற் கொண்டு பிரவேசம், பங்குபற்றல், வெளியீடு, விளைவுகள் என்பன சம்பந்தமாக வெவ்வேறு மட்டங்களில் கல்விச் சமவாய்ப்புக்களின் வெற்றியை எவ்வாறு மதிப்பிடலாம் என்பது பற்றி ஆராய்ந்துள்ளேன். இன்றைய எனது இவ்வாய்வானது கல்வியின் கீழ்மட்டங்களில் அதாவது அடிப்படை எழுத்தறிவு, ஆரம்பக் கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி என்பவற்றில் எமது கல்விமுறைமை தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ள வெளியீட்டின் தரத்தினை பகுப்பாய்வு செய்ய முயற்சிக்கின்றது. சமுதாயத்தின் வசதிகுறைந்த பகுதியினரின் வாழ்க்கையில் எமது நாட்டின் கல்விமுறையானது எவ்வாறு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தத்தவறி விட்டது என்பது இதன் மூலம் சுட்டிக்காட்டப்படுகின்றது.

தொழிலும் கல்வியில் சமசந்தர்ப்ப வாய்ப்பினை விஸ்தரித்தலும்.

இலங்கையில் கல்விச் சமசந்தர்ப்பத்தை விஸ்தரிப்பதில் ஏற்பட்ட சாதனைகள் பற்றிப் பெரிதும் பிரபல்யப்படுத்தப்பட்டதோடு அவை குறிப்பிடப்பட்ட தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளதாகவும் விபரிக்கப் பட்டுள்ளன. படிப்பறிவு, ஆரம்ப, இடைநிலைக்கல்வியில் பெண்பிள்ளைகளினதும் மகளிரினதும் பங்குபற்றல் தொடர்பான புள்ளிவிபரங்கள் எடுத்துக் காட்டப்பட்டுள்ளன. 1946இல் 57.8 வீதமாக இருந்த படிப்பறிவு வீதம் 1981 இல் 87.2 வீதமாக உயர்ந்துள்ளது. பாடசாலையில் 5 - 19 வயதுக்குழுவினர் 1981 இல் 62.9 வீதத்திலிருந்து 1991 இல் 74.6 வீதமாக அதிகரித்துள்ளனர். நாட்டின் எப்பகுதியிலும் கல்வியில் பிரவேசித்தல் தொடர்பாகப் பால்வேறுபாடுகள் காணப்படவில்லை. ஆண்டு 2 தொடக்கம் 9 வரையிலான வகுப்புகளில் பாடசாலையை விட்டு விலகுவோர் வீதம் 4.37 ஆகக் குறைந்துள்ளது. அதே வேளை 1991 இல் ஆரம்பக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டோர் வீதம் (ஆண்டு 5 ஐ வெற்றிகரமாகப் பூர்த்தி செய்தோர் வீதம்) 91.6 வீதமாக இருந்தது.

எமது சமூகத்தில் ஏற்பட்ட கல்வி சந்தர்ப்ப விஸ்தரிப்பின் சுட்டிகளாக மேற்குறிப்பிட்ட புள்ளிவிபரங்கள் கருதப்படுமானால் விளைவுகள் மட்டத்தில் இவ்விஸ்தரிப்பின் தாக்கத்தை அளவீடு செய்ய அவை பொருந்தமானவையாக இருக்கும். அதிகரித்த கல்வியானது அதனைப் பெற்றுக்கொண்டோருக்கு எவ்வளவு தூரத்திற்குத் தொழில் பெறவும் சமூக ஏணியில் மேல் நோக்கிச் செல்லவும் உதவியுள்ளது? அட்டவணை I 1994 இல் இலங்கையில் உத்தியோக அடிப்படையிலும் பாடசாலைக் கல்விமட்ட அடிப்படையிலும் தற்போது தொழில்பெற்ற சனத்தொகை என்பனபற்றி புள்ளிவிபரத் தகவலைத் தருகின்றது.

அட்டவணை 1

88

உத்தியோகம், பாடசாலை கல்வி மட்ட அடிப்படையில் தொழில் செய்யும் சனத்தொகை - 1994

பிரதான உத்தியோகம்	பாடசாலை கல்வி மட்ட அடிப்படையில் தொழில் செய்யும் சனத்தொகை - 1994	ஆண்டு 1976	ஆண்டு 1980	ஆண்டு 1985	ஆண்டு 1990	ஆண்டு 1995	ஆண்டு 2000	ஆண்டு 2005	ஆண்டு 2010	ஆண்டு 2015	ஆண்டு 2020	சமீபத்தில் பதிவு செய்தவர்களின் எண்ணிக்கை
புத்தக அட்டை	0.1	0.2	0.7	3.0	5.4	11.1						1.6
தொழில் துறை	0.1	0.1	0.8	7.8	25.8	59.9						5.3
தொழிலாளர்	0.3	0.6	2.2	9.9	15.4	14.1						4.3
பெருநிறுவனங்கள்	0.1	0.3	2.2	11.8	20.5	6.9						4.6
விற்பனையும் சேவைகளும்	4.0	10.4	11.9	15.9	11.7	2.4						10.3
விவசாயம் காடுவளர்ப்பு	33.5	38.5	28.5	14.5	6.3	2.0						27.1
கைப்பணியும் அருத்தொடர்பாமை	5.4	11.8	22.2	18.6	8.2	1.5						15.6
இயந்திரசாதனம், பொறி இயக்குதல்	0.7	2.4	6.6	6.1	2.2	0.3						4.3
சாதாரண தொழில்கள்	55.7	39.1	24.6	11.0	3.5	1.0						26.5
பாதுகாப்பு சேவைகள்		0.1	0.4	1.1	1.0	0.8						0.4
மொத்த தொழில் பெற்றோர்.	342204	1508097	1745788	896051	365257	140554						5008939

மூலம்-சனத்தொகைக் கணக்கெடுப்பு புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம், இலங்கை.

இவ்வாட்டவணையில் குறிப்பிடத்தக்க பல அரிசங்களை அவதானிக்கலாம். இவ்வெண் தொகைகள் தொழிலைப் பொறுத்தவரையில் திறமைத்துவ அடிப்படையொன்று இருந்த தென்பதைக் காட்டுகின்றன. மிகக் குறைந்த கல்வியைப் பெற்ற இருவகைத் தொழிலாளர் அதாவது விவசாய, காடுவளர்ப்பு தொழில்களில் ஈடுபட்டோர் 33.5 வீதத்தினரும் சாதாரண தொழில்களில் 55.7 வீதத்தினரும் காணப்பட்டனர். இவ்விரண்டு வகைத்தொழில்களிலும் ஆரம்பக்கல்வியைப் பெற்றுக் கொண்டோர் முறையே 38.5 வீதத்தினர், 39.1 வீதத்தினர் ஆவர். அதேவேளை உயர்மட்டத் தகைமைகளில் தங்கியுள்ள தொழில்களில் உத்தியோகங்களிலிருந்தனர். அதாவது கலைமாணி தகுதிகாண் தகைமை தொடக்கம் பட்டப்பின் படிப்பு வரையிலான தகுதிபெற்றோரில் 59.9 வீதத்தினர் தொழில்களில் உத்தியோகங்களில் ஈடுபட்டனர்.

அதேவேளை தகைமைகள் அதிகரித்துச் செல்லச்செல்ல மொத்தத் தொகையினரில் வேலையற்றோர் வீதமும் அதிகரித்துச் சென்றது. பாடசாலைக் கல்வி பெறாத 3.8 வீதத்தினரும், ஆரம்பக்கல்வி பெற்ற 5.5 வீதத்தினரும் தொழிலற்றிருக்க கனிட்ட இடைநிலைக்கல்வியைப் பூர்த்தி செய்யாதோர், சிரேட்ட இடைநிலைக்கல்வியைப் பூர்த்தி செய்தோர், கல்லூரிக் கல்வியை முடித்துக் கொண்டோர் தொகையினில் முறையே 15.8, 20.3, 22.8 வீதத்தினர் தொழிலற்றிருக்கின்றனர். நடுநிலைக் கல்வியைப் பெற்றவர்களிலேயே அதிகமானோர் தொழிலின்றி இருக்கின்றனர் என்பது எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

கல்வி மீதான வெறுப்பு

கல்வி தனியாள் ஒருவரின் சமூகப் பெயர்வின் முகவர் என்ற வகையில் ஏன் தவறிவிட்டது? அதிக கல்வி பெற்றோர் தொழிலின்றி இருக்கும் நிலை ஏன் ஏற்பட்டது? இதற்குப் பல விளக்கங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளன. அறிவுசார் கல்விக்கும் தொழிற்கல்விக்குமிடையே சமநிலை இருப்பதன் அவசியத்தை ஒரு விளக்கம் வலியுறுத்துகின்றது. யுத்தத்திற்குப் பின்னரான ஜப்பானிலும் ஜெர்மனியிலும் துரித

பொருளாதார வளர்ச்சி ஏற்பட்டமைக்கு அவர்களது கல்வியில் தொழிற்கல்விக்கு முக்கியத்துவம் வழங்கப்பட்டமை காரணமாகக் கூட்டிக் காட்டப்பட்டது. அதே வேளை அபிவிருத்தியடைந்து வரும் நாடுகள் தொழிற்கல்வியில் போதுமான அளவு முதலீடு செய்யாத அறிவுசார் கல்வியில் அதிகம் முதலீடு செய்தமையே அவர்களது முயற்சி பலனளிக்காமைக்குக் காரணமாகக் கூறப்பட்டது. பொஸ்டர் (1965) தொழிற்கல்வி பற்றியதவறான வாதத்தினைப் பல சந்தர்ப்பங்களில் எடுத்துக்காட்டி யுள்ளார். அவர் பொருளாதார முறைமையில் தொழில் வாய்ப்புகளுக்கான ஊக்குவிப்புகள் இருக்க வேண்டிய அவசியம் பற்றியும் தொழில் முயற்சியாளனின் செயற்பாட்டுக்கு ஆதரவு இருக்க வேண்டியது பற்றியும் வலியுறுத்துகின்றார். பொருளாதார முறைமை இடங்கொடுக்காவிடின் எவ்வளவுதான் தரம்வாய்ந்த தொழிற்கல்வி வழங்கப்பட்டாலும் பெற்றுக்கொண்ட திறன்கள் பயன்படுத்தப்படமாட்டா என அவர் சுட்டிக்காட்டினார்.

பொஸ்டரின் வாதம் எமது நாட்டைப் பொறுத்தவரை பெறுமதி வாய்ந்தது என்பதை அண்மையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் (குணவர்தன+குணவர்தன 1993, குணவர்தன 1994) எடுத்துக்காட்டுகின்றன. கொழும்பு கண்டி, குருநாகல் மாவட்டங்களில் பின்இடைநிலைக் கல்வி தொடர்பாக மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வு தொழிற்பயிற்சி பெற்றவர்களில் பலரும் கூட நீண்ட காலத்திற்குத் தொழிலின்றி இருந்தனர் என்பதைச் சுட்டிக் காட்டியது. குருநாகல் மாவட்டத்தில் தொழிற்பயிற்சி பெற்று இரண்டு வருடத்தின் பின்னர் 28.4 வீதத்தினர் மட்டுமே தொழில் பெற்றனர். கண்டியில் இது 36.7 வீதமாகவும், கொழும்பில் 65.7 வீதமாகவும் குருநாகலை விடக் கூடுதலாக இருந்தது. பயிற்சி மாவட்டங்களுக்கிடையிலான தொழில் பெற்றோர் வீதங்களை ஒப்பிடும் போது இப்புள்ளி விபரங்களிலிருக்கும் முரண்பாடுகள் தென்படுகின்றன. (அட்டவணை 2)

அட்டவணை 2

தொழிற்பயிற்சி பெற்றோரில் தொழிலில் ஈடுபட்டுள்ளோர் வீதம் (தொரிவு செய்யப்பட்ட பாடநெறிகள்)

தொரிவு செய்யப்பட்ட பாடநெறிகள்	கொழும்பு	கண்டி	குருநாகல்
கணனிப்பாடநெறி	71.4	66.7	22.2
ஆடைதைத்தல்	22.2	00.0	30.8
பொருத்துதல், ஒட்டுதல்	71.4	-----	50.0
மரவேலை	66.7	50.0	44.4
மோட்டார் இயந்திரதொழினுட்பம்	25.0	33.3	-----
எழுதுவினைஞர்	100.0	33.3	-----

மூலம்: குணவர்தன சந்திராவும் குணவர்தன ராஜாவும் (1993) பாட சாலைவிட்டு விலகியோருக்கு இடைநிலைக்குப் பின் பயிற்சிக்கான சந்தர்ப்பங்கள், குணவர்தன சந்திரா (1994) கொழும்பு மாவட்டத்தில் இடைநிலைப்பின் மட்டத்தில் கல்விச் சந்தர்ப்பங்களுக்கான சமவாய்ப்பு. (பிரசுரிக்கப்படவில்லை)

எல்லா மாவட்டங்களிலும் ஆடை தைத்தல், இயந்திர தொழினுட்பம் போன்ற துறைகளில் பயிற்சியை முடித்துக் கொண்டவர்கள், தொழில் பெறுவதில் சிரமங்களை எதிர்நோக்கினர். ஆனால் கணனி, எழுதுவினைஞர் பாடநெறிகள் போன்றவை பரந்த வேறுபாடுகளைக் காட்டின. பயிற்சியின் தரமும் தொழிலுக்கான சந்தர்ப்பங்களும் மூன்று மாவட்டங்களிலும் கணிசமான அளவு வேறுபட்டதை இது சுட்டிக் காட்டியது. இவ்வாய்வுகளின் மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க கண்டுபிடிப்பு யாதெனில் சமுதாயத்தில் கூடிய

வசதிபெற்றோர் (இங்கு மத்தியதர வகுப்பினர்) இடைநிலைப் பாடசாலை மட்டத்தில் உயர்மட்ட அடைவைப் பெற்றுள்ளமையும் அதன் விளைவாக தொழிற்கல்வியில் வசதியற்ற பிரிவினர் ஓரங்கட்டப்பட்டமையுமாகும்.

இரண்டாவதாக, கல்வி தொழில் வழங்குநர் எதிர்பார்க்கும் 'பொருள்களை' உற்பத்தி செய்யத்தவறிவிட்டதென்னும் திடமான அபிப்பிராயம் நிலவுகின்றது. டோகின்ஸ் (1988) கல்வி தொடர்பானதும் சமூகத்தின் எதிர்காலம் பற்றியதுமான பல பகிரங்கக் கூற்றுக்களை பின்வருமாறு தொகுத்துக் குறிப்பிடுகின்றார்.

"பாடசாலைகள் மாணவரை முக்கிய பாடங்களில் தகுதியுடை யோராக்குதல் வேண்டுமெனச் சமூகம் எதிர்பார்க்கின்றது. அத்துடன் ஓரளவுதெளிவாகத் தெரியக் கூடிய அமிசங்களான, எதனையும் அறியவேண்டுமென்ற அவா, துணிவு, ஆற்றல், தொடர்பாடல், பகுப்பாய்வுத் திறன்கள் ஆகியவற்றை விருத்தி செய்ய உதவுதல் வேண்டும். இவ் அடைவுகளைப் பெறாது பாடசாலைகளை விட்டு விலகுவோர் தம் பிற்கால வாழ்க்கையில் மேலும் கல்வியும் பயிற்சியும் பெறுவதற்கு முடியாதிருக்கும். எதிர்காலத் தொழிற் சந்தை அவர்களுக்கு அனுகூலமாக இருக்க மாட்டாது." தொழில் வழங்குநர் எதிர்பார்ப்புக்கள் பற்றி இலங்கையில் மேற்கொள்ளப்பட்ட ஆய்வுகள் இதனை ஊர்ஜிதப் படுத்துகின்றன. (குணவர்தன 1991). இவ் ஆய்வுகள் தொடர்பாடல் திறன்கள், ஆளுமை, ஆள் இடைவினைத் திறன்கள், பொதுவாக இடமாற்றம் செய்யப்படும் திறன்களான இசைவாக்கம் பெறல், தீர்மானமெடுத்தல், ஒழுங்கமைத்தல் போன்றவற்றையே தொழில் வழங்குநர் முக்கிய தேவைகளாகப் பட்டியல் படுத்திக் காட்டினர் என எடுத்துக் காட்டுகின்றன.

தொழில் வழங்குநர் இவ்வாறு கூறியவை தொடர்பாகக் கல்வியலாளர் தம் கவலையை வெளிப்படுத்தி உள்ளனர். ஏனெனில் ஒருவனது முன் இயல்புத் தகவுகளின் செல்வாக்குக்கு மீண்டும் நாம்

அதிகமுக்கியத்துவம் அளிப்பதாக முடியும் என அவர்கள் கருதுகின்றனர். புல்டன் (1986) 'உயர்தரம்', 'செலவுசெய்த பணத்திற்கான பெறுமதி', 'தொழிலைச் செய்வதற்கான தகுதியுடைமை' என்பவற்றிற்குத் தற்போது வழங்கப்படும் முக்கியத்துவம் சமூக சமவாய்ப்பின்மை, அதிக நெகிழ்வற்ற தெரிவு, துறைகளுக்கேற்ப வசைப்படுத்தல் போன்ற பிரச்சினைகளைக் கல்வியில் தோற்றுவிக்கும் எனத் தமது அச்சத்தைத் தெரிவித்தார். கல்விசார் தகைமைகளுக்குப் பதிலாக தொழில்வழங்குநர் குறிப்பிட்ட அடிப்படைகளைப் பயன்படுத்தினால் மாணவர் பெறும் அடைவினை அடக்குவதாக முடியும் என வலியுறுத்தப்பட்டது. இதனால் நன்கு செயற்படுத்தக் கூடியதும் நியாயமானதுமான அடிப்படைகளுக்குப் பதிலாகக் குடும்பப் பின்னணி, தனியாள் அல்லது அரசியல் தொடர்புகள் போன்ற துணைக் காரணங்களைக் கருத்திற்கொள்ளவேண்டி நேரிடும். (குணவர்தன, 1993). வேறு சிலர் 'புதிய வலதுசார்புடையோர்' அதாவது தொழில் வழங்குநர் கல்வியைப் பற்றி மக்கள் எவ்வாறு கதைக்கின்றனர் என்பதை நெறிப்படுத்தி உள்ளதோடு பாடசாலைகளிலும் சமூகத்திலும் காணப்படும் பிரச்சினைகளுக்குரிய அடிப்படைக் காரணிகளிலிருந்து மக்களின் கவனத்தைத் திருப்பி உள்ளனர் என்றும் தர்க்கிக்கின்றனர். (சூப்பர், 1988). அப்பிள் (1988) "புதிய வலது சார்புடையோரின்" பெரிய வெற்றியாக இதனைக் கருதுகின்றார். அதாவது புதிய வலதுசாரியினர்.

"வேலையின்மை, கீழ் உழைப்பு மற்றும் பாரம்பரிய விழுமியங்கள், குடும்பம், கல்வி, சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர் அணி என்பவற்றின் தரவீழ்ச்சிக்கு வியாபாரம், கைத்தொழில் என்பவற்றின் பொருளாதார, கலாசார, சமூகக் கொள்கைகளின் மீது குற்றத்தைச் சுமத்தாது, பாடசாலையின்மீதும் ஏனைய பொது முகவர்கள் மீதும் பழியைச் சுமத்துவதில் வெற்றி கண்டுள்ளனர்".

இதனால் அதிகம் பாதிக்கப்படக் கூடியவர்கள் எளிதில் தாக்கப்படக்கூடிய குழுக்களான ஏழைகள், கிராமவாசிகள், சமூகரீதியாக வசதிகள் குறைந்தோர் ஆவர். இவர்களால் மிகவும் பாராட்டிக் கூறப்பட்ட மேற்படி 'பரந்த' கல்வியைப் பெறமுடியாத நிலை உண்டு.

தனியார்மயப்படுத்தல், பொதுத் துறையில் கருச்சத்தை ஏற்படுத்தல் போன்றன வசதிசுறைந்த குழுவின்ருக்கப் பெருமளவில் நம்பிக்கை ஊட்டுவதாக இல்லை. எம்மால் செவ்வி காணப்பட்ட தொழில் வழங்குநர் ஒருவர் பின்வருமாறு குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“நியமக் கல்வி இப்பொழுது ஓர் அடிப்படைத் தகைமையே ஆகும். மொழியே பெரும் தடையாக உள்ளது. ஒவ்வொரு நிறுவனத்திலும் இனம் காணக்கூடிய கலாசாரம் ஒன்று உண்டு. சமூக கலாசார முயற்சிகள் வேறுபடுகின்றன. எனவே கிராமப்புறப் பாடசாலைகளிலிருந்து மாணவர்கள் தெரிவு செய்யப்பட்டாலும் கூட அவர்கள் தப்பிப் பிழைப்பது சிரமமானது ஒன்றாகும் (குணவர்தன 1990 பக்கம் 149).

சேர்ச்சிலின் கூற்றான “எதிர்காலம் அதிக கல்வியைப் பெற்றவருக்குத்தான் உரியது.” என்பதை இப்பொழுது “எதிர்காலம் ஆக்கத்திறனுடையவருக்குத்தான் உண்டு” என மாற்றிக் கூறுதல் வேண்டும். ஆக்கத்திறன் என்பது தூரநோக்கு, பிறரை ஊக்குவித்தல், உற்சாகப் படுத்துதல் வல்லமையுடையவை என்பவற்றைக் குறிக்கும். ஒழுங்கமைக்கும் திறமையை “தலைவர்களே உருவாக்குகின்றார்களென தொழில்வழங்குநர் விவாதிக்கின்றனர். இத்தலைவர்கள் தான் திறமையைக் கட்டியெழுப்பி திறமைக்கான வழியை உருவாக்கிறார்கள் என்பது அவர்களது கருத்தாகும்.” (கப்ரோல் 1993) இன்று நாம் சிறிது சித்தித்துப் பார்ப்போம். உயர்கல்வியின் பணி தலைவர்களை உருவாக்குதலாகும். ஆனால் இடைநிலைக் கல்வியிலிருந்து அதனை எதிர்பார்க்கிறோமா? போல்ஸ், ஜின்டிஸ் என்போர் வேலைத்தலங்களில் தனியாள் தொடர்புகளை நிர்ணயிக்கச் சமூகத் தொடர்புகளுக்கும் கல்வியமைப்பின் சமூகத் தொடர்புகளுக்கு மிடையிலான “நெருங்கிய” ஒற்றுமையை கடுமையாகக் கண்டித்தனர். தொழிற்படையைத் தம் கட்டுப்பாட்டுக்குள் வைத்திருக்கும் உற்பத்தியாளரின் தேவைகளுக்குத் துணை புரியும் ஒன்றாக கல்விமுறை அமைதல் வேண்டும். இங்கு அமெரிக்கக் கல்வி முறை போன்றிருக்கவேண்டும் என அவர்கள் தப்புக்கணக்குப்போட்டனர். அதாவது அமெரிக்கக் கல்வி முறையானது விடா முயற்சி, சீரான தன்மை, நம்பிக்கை, நேரந்தவறாமை என்பவற்றிற்கு வெகுவாக

அளித்ததோடு தொழில் வழங்குநினைவு இயற்றவில்லை செய்விக்கக்கூடிய கற்பனைவளமற்ற எதிர்ப்புத் தெரிவிக்காத தொழிலாளரை உருவாக்கியது.

ஒவ்வொரு வருடமும் தொழிற்சந்தையில் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் தொழிலாளர்களில் எத்தனை வீதத்தினருக்குக் கேள்வி கேட்கும் ஆற்றல், தம்மை சூழலுக்கேற்ப பொருத்திக்கொள்ளும் திறன், தைரியத்துடன் ஒன்றை ஆரம்பிக்கும் வல்லமை, ஆக்கத்திறன் முதலியன உண்மையில் தேவைப்படுகின்றன? பாடசாலைகளிலிருந்து வரும் இளம் பிராயத்தினர் இத்தகைய திறன்களுடன் வருவாராயின், நடைமுறையிலுள்ள தொழில்களுக்கு அவர்கள் பொருத்தமானவர்களாக இருப்பார்களா? அல்லது அதிகம் கிடைக்கக்கூடிய அமையவேலை, ஒப்பந்த அடிப்படையிலான வேலை, தற்காலிக வேலை வழமையான கோவைகளோடு அல்லது தன்னியக்கப் பொறிகளோடு தொடர்புபடும் தொழில்களுக்குப் பொருத்தமானவர்களாக இருப்பார்களா? உண்மையில் இடைநிலை மட்டத்தைப் பூர்த்தி செய்தவர்கள் சம்பந்தமாக, கல்விக்கும் தொழிலுக்குமிடையிலான தொடர்புகள் பற்றிச் செய்த ஆய்வு ஒன்றில் (மார்கா நிறுவனம் 1991) தொழில் நுட்பத்திறன்கள், செய்யும் தொழில் கவர்ச்சிகரமாக இல்லாவிடினும் தளர்வின்றிப் பணிசெய்தல், பின்னர் கிடைக்கக்கூடிய வெகுமதிகளை எதிர்நோக்கி ஊக்கத்துடன் செயற்படல், தொடர்பாடல் திறன் என்பன முக்கியமானவையாக இனங்காணப்பட்டன.

கப்ரால் (1993) என்பவர் பயன்படுத்தன்மையுடன் வேலை செய்வது வினைத்திறனைவிட இன்று தேவைப்படுவதெனக் குறிப்பிட்டு வினைத்திறனுக்கும் பயன்படுத்தன்மைக்கு மிடையே ஒரு வேறுபாட்டைச் சுட்டிக் காட்டியபோதும் எமது கல்வியைமீளாய்வு செய்யவேண்டிய தருணம் வந்துவிட்டதென நான் நம்புகின்றேன். தனியாளர்களினதும் தேசத்தினதும் முழுமையான அபிவிருத்திக்காக இவ்வம்சங்களை எவ்வாறு பயன்படுத்தவேண்டுமென்பதைத் தீர்மானிக்க வேண்டும். படிப்பைப் பூர்த்திசெய்து வெளியேறும் ஒவ்வொரு கட்டத்திற்கும் அவசியம் தேவையெனக் கருதப்படும் அறிவையும் திறன்களையும் கற்பிக்கக் கூடியதும், உடன்பாடான தொழில்மனப்பாங்குகளை ஊட்டக் கூடியதும், வசதியற்றோர் அதிகாரம் பெறக்கூடிய

கருவியாகவும். எந்த மட்டத்திலாவது அவர்கள் தொழில்பெறும்
 உரிமைக்கு உத்தரவாதம் அளிக்கக்கூடியதுமான ஆக்ககுறைந்த மட்ட
 வினைத்திறனை எமது கல்வியில் உறுதிப்படுத்துவதே சமூகப்
 புனரமைப்புக்கான பலமிக்க ஆரம்ப முயற்சியாக நான் கருதுகிறேன்.
 இத்தகைய முயற்சிக்கு ஒவ்வொரு புகுவெளியேறு நிலையிலும்
 எதிர்பார்ப்புகளுக்கும் நிறைவேற்றுதலுக்குமிடையே உள்ள இடை
 வெளிகளை இனங்காண்பதை ஒரு முன் நிபந்தனையாகக் கொள்ளலாம்.
 இவ்வாய்வின் அடுத்த பகுதிகளில் எமது நாட்டின் படிப்பறிவு
 ஆரம்பக்கல்வி, இடைநிலைக்கல்வி தொடர்பான தரவுகள் மூலம்
 வெளிப்படும் இத்தகைய இடைவெளிகளை இனங்காண்பதற்கு நான்
 முயற்சிப்பேன்.

படிப்பறிவு

படிப்பறிவு தொடர்பான எமது புள்ளி விபரங்களை மீள்பரிசீலனை செய்வதன் மூலம் ஆரம்பிப்போம். படிப்பறிவு மட்டம் பாராட்டக்கூடிய அளவிற்கு அதாவது 87.2 வீதத்திற்கு 1981இல் அதிகரித்துள்ளது.

அட்டவணை 3

படிப்பறிவு வீதம் (இலங்கை) 1946 - 1991

வருடம்	ஆண்கள்	பெண்கள்	மொத்தம்
1946	----	---	57.8
1953	80.7	55.0	69.0
1963	85.6	67.13	77.0
1971	85.6	70.9	78.0
1981	91.1	83.2	87.2
1990/91 *	90.2	83.1	86.7

* வடக்கும், கிழக்கும் சேர்க்கப்படவில்லை.

மூலம் : குடித்தொகை, புள்ளிவிபரவியல் திணைக்களம், இலங்கை

இலவசக் கல்வி அறிமுகப் பட்டதிலிருந்து 1991 இல் முதன்முதலாக ஆண்கள், பெண்கள் படிப்பறிவிலும் மொத்தப் படிப்பறிவிலும் மாறுபட்ட எண்ணிக்கையைக் காட்டியது. ஆண்-பெண் படிப்பறிவு வீதத்திலும் வெவ்வேறு துறைசார்ந்த படிப்பறிவு வீதத்திலும் (நகர, கிராம, பெருந்தோட்டத்துறை படிப்பறிவு வீதம் முறையே 89.9%, 86.6%, 64.8% ஆக இருந்தது) வேறுபாடுகள் நிலைபெற்றன.

இப் படிப்பறிவு வீதங்கள் எப்படிக்க கணிக்கப்பட்டன என்பது ஓர் அடிப்படைக் கேள்வியாகும். ஒருவர் படிப்பறிவு உள்ளவரா இல்லையா என்பதைக் கண்டு கொள்ள படிப்பறிவு அல்லது எண்ணறிவு அல்லது அவை இரண்டிற்குமான சோதனை ஒன்று இலங்கையில் நடத்தப்படுவதில்லை. குடித்தொகைக் கணக்கெடுப்பின் போது, எழுத வாசிக்கத் தெரியும் எனத் தனிப்பட்ட குடிமக்கள் தெரிவிக்கும் தகவலை வைத்தே படிப்பறிவு வீதம் கணிக்கப்படுகின்றது. ஒருவர் படிப்பறிவு உடையவரா இல்லையா என்பதைத் தீர்மானிப்பத்தில் பயன்படுத்தப்படும் முறை கேள்விக்குரியதாகையால் கூடிய நம்பகமான பிரமாணம் ஒன்றினைப் பயன்படுத்தி அண்மையில் படிப்பறிவு ஆய்வொன்று நடத்தப்பட்டது. இவ்வாய்விற்கு (குணவர்தன, டி. சில்வா, குலரட்ன 1996) யுனெஸ்கோ தாபனம் படிப்பறிவு பற்றிக் குறிப்பிட்ட வரைவிலக்கணத்தையே நாம் பயன்படுத்தினோம். அதாவது "தனியார் ஒருவர் தமது குழுவினது அல்லது சமுதாயத்தினது இயக்கத்திற்கு அவசியப்படும் செயற்பாடுகளில் ஈடுபடுத்தற்குரிய திறன் அற்றவராக இருப்பின் அவர் நடைமுறைப் படிப்பறிவு இல்லாதவராகக் கருதப்படுவார். அத்துடன் தமதும் தமது நாட்டினதும் அபிவிருத்திக்காகத் தொடர்ந்தும் வாசிப்பு, எழுத்து, கணித்தல் முதலியவற்றைப் பயன்படுத்த முடியாவிடினும் படிப்பறிவு அற்றவரே". வசதி உள்ளோருக்கும் வசதி அற்றோருக்குமிடையில் பெரும் வேறுபாடுகள் உண்டென்பதை நன்கு தெரிந்தமையால் வசதியற்றோர் பற்றியே கூடிய கவனம் எடுக்க வேண்டுமென்ற நோக்குடன் எமது ஆய்விற்கு வசதியற்றோரை மட்டும் எடுத்துள்ளோம். எமது ஆய்விற்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்ட சமுதாயத்தினரில் படிப்பறிவு உண்டு எனக் கோரியவர்கள் வீதம் 82.9 ஆகும். (இது உத்தியோகபூர்வ வீதமான 86.7க்குக் குறைவாகும் (1991) அதேவேளை உண்மையான வீதம் 59.7 வீதமாகக் குறைந்துள்ளது. (அட்டவணை 4) கோரப்பட்ட படிப்பறிவு வீதம் ஆண்களுக்கும், பெண்களுக்குமிடையே வேறுபட்டது. (86.3 வீதத்திற்கு எதிராக 79.7 வீதம்) அதேவேளை உண்மையான படிப்பறிவு வீதம் இருபாலாருக்குமிடையே பரந்த அளவில் வேறுபட்டது. (69.0, 51.3) எண் பற்றிய அறிவைப் பொறுத்தவரையில் கோரப்பட்ட வீதம் 86.3. ஆனால் உண்மை வீதம் 64.9 ஆகும்.

அட்டவணை 4

படிப்பறிவும், எண்ணறிவு வீதங்களும் - தெரிவு செய்யப்பட்ட சமுதாயங்களில் கோரியதும் உண்மை நிலையும். (%)

சமுதாயவகை	படிப்பறிவு		எண்ணறிவு	
	கோரியது	உண்மையானது	கோரியது	உண்மையானது
கிராமவிவசாயி	92.5	60.0	95.0	66.9
கிராமதொழிலாளர்வகுப்பு	80.3	64.5	81.9	62.9
நகரசேரிப்புறம்	67.6	31.1	81.0	50.7
நகரதொழிலாளர்வகுப்பு	81.8	66.0	85.1	71.5
மீன்பிடி	92.0	71.0	91.0	70.2
பெருந்தோட்டம்.	73.4	57.6	74.0	59.2
மொத்தம்	82.9	59.7	86.3	64.9

மூலம்: குணவர்தன சந்திரா, டி. சில்வா, டபிள்யூ. ஏ. குலரட்ன, என். ஜி. (1996) இலங்கையில் தெரிவுசெய்யப்பட்ட சமுதாயத்தினரில் படிப்பறிவின்மை ஜ. டி. ஆர். சி.. (சிங்கப்பூர்) ஏ.டி. பி. (பிரசுரிக்கப்பட்டவில்லை).

நகர, சேரிப்புறம் மற்றும் பெருந்தோட்ட சமுதாயத்தின் மத்தியிலேயே உண்மையில் மிகக்குறைந்த படிப்பறிவு வீதமும் எண்ணறிவு வீதமும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது. இச் சமுதாயத்தினரிடையே சிங்கள, தமிழ் மொழிகளைத் தாய் மொழியாகக் கொண்டுள்ள மக்களிடையே உண்மை படிப்பறிவு, எண்ணறிவு வீதங்களில் பரந்த அளவிலான வேறுபாடுகள் காணப்பட்டுள்ளன.

எமது ஆய்வு 'கோரப்பட்ட' படிப்பறிவையும் 'உண்மை' படிப்பறிவையும் வேறுபடுத்த வேண்டியதன் தேவையையும் எமது குடித்தொகையில் சமுதாய பொருளாதார ரீதியாக வசதிசூறைந்த குழுவினரிடையே படிப்பறிவின்மை நிலவியதையும், சுட்டிக் காட்டியது. 1990 ஆம் ஆண்டு ஜெம்மீயன் மாநாட்டுத் தீர்மானங்களுக்கு ஏற்ப இலங்கை உறுதி அளித்தவாறு 2000 ஆண்டளவில் படிப்பறிவின்மையை முழுமையாக ஒழிப்பதென்ற இலக்கிலிருந்து மிகத்தொலைவில் பின்னோக்கி நிற்பதுபோல் தெரிகிறது.

நாம் ஆய்வுக்குட்படுத்திய வசதிசூறைந்த சமுதாயத்தினரும் அவர்களைப் போன்றோரும் படிப்பறிவு உள்ளவராக இருப்பின் அவர்களுக்கு கிடைக்கக் கூடிய நன்மைகள் இல்லாமல் போய்விடும் என்பதே எங்களது கவலையாகும். அந்த அளவிற்காவது நாட்டின் கல்வி வசதிகளின் விருத்தியானது அவர்களது வாழ்க்கையில் நல்ல வாய்ப்புக்களை மேம்படுத்தத் தவறிவிட்டதென்றே தென்படுகிறது.

மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அளவிலேனும் படிப்பறிவில் ஏற்படும் வீழ்ச்சியினை முக்கியமற்ற ஒரு விடயமாக ஓரம்கட்டிவிடுவது நியாயமானதா என்பதை நாம் சிந்திக்க வேண்டும். போல் டேவிஸ் (1984) என்பவர் படிப்பறிவின்மை எவ்வாறு மக்களின் சக்தியையும், தனித்தன்மையையும் இழக்கச் செய்து விடுகின்றதென்பதை எடுத்துக்காட்டி உள்ளார். பிறரை விட நன்றாகவே வாசிக்கவும், எழுதவும் தெரிந்தோர் வாழும் இவ்வுலகில் படிப்பறிவற்றோர், அவர்களால் ஆற்ற முடியுமான விடயங்களினால் அன்றி ஆற்ற முடியாத விடயங்களினாலேயே அடையாளம் காட்டப்படுகின்றனர். படிப்பறிவு ஆனது ஓர் அடிப்படை உரிமையாகவும், மனித பூரணத்துவத்திற்கும் விடுதலைக்கும் பங்களிப்புச் செய்வதாகவும் கருதப்படின் 1990களில் முடியாவிடினும் அடுத்த தசாப்தத்திலாவது இலங்கை சகலருக்கும் படிப்பறிவை கல்வி முன்னுரிமைகளில் ஒன்றாகக் கருத வேண்டும்.

சகலருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி

ஜொம்டியன் மாநாடு, 1990ஆம் ஆண்டு பிள்ளைகளுக்கான உச்சிமாநாடு என்பவற்றைத் தொடர்ந்து இலங்கை சகலருக்கும் கல்வி வழங்குவதென வாக்குறுதி அளித்தது. அடிப்படை கற்றல் தேவைகளை நிறைவேற்றும் பொருட்டு வகுக்கப்பட்ட செயற்றிட்டத்திலிருந்து (ஜொம்டியன் 1990) இலங்கை ஆறு இலக்கு பரப்புகளை ஏற்றுக்கொண்டது. அவையாவன முன்பிள்ளைப் பிராய அமைப்பு விரிவாக்கமும் அபிவிருத்தியும், சகலருக்கும் ஆரம்பக்கல்வி, கற்றல் அடைவினை மேம்படுத்தல், வளர்ந்தோர் படிப்பறிவு, அத்தியாவசிய திறன்களில் பயிற்சி, சிறந்த வாழ்க்கைக்கான கல்வி என்பவையாகும், இனி ஒன்றுடன் ஒன்று பின்னிப் பிணைந்து காணப்படும் சகலருக்குமான ஆரம்பக்கல்வி, மேம்படுத்தப்பட்ட கற்றல் அடைவு என்பன பற்றி நான் விவரிக்கிறேன்.

இரண்டாயிரம் ஆண்டளவில் இலங்கை அடிப்படைக்கல்வி பெற நுழைவோர் தொகையினை அதிகரிக்க எதிர்பார்ப்பதோடு ஆரம்பப் பாடசாலைக்குச் செல்லும் வயதையுடைய பிள்ளைகளில் குறைந்தது 99 வீதத்தினராவது ஆரம்பக்கல்வியை முடிக்க வேண்டும். எனவும் எண்ணியுள்ளது. இதன் பயனாக அடைவுநிலைமட்டத்தில் இடைவிலகுவோர் தொகை ஏறக்குறைய முழுமையாக நீங்கிவிடும். கற்றல் அடைவினை மேம்படுத்துவதன் மூலம் அடிப்படைக்கல்வி மட்டத்தில் படிப்பறிவு, எண்ணறிவு வாழ்க்கைத் திறன்களில் நிபுணத்துவம் பெறுவதை அடைய முடியும். கற்றல் அடைவினை மேம்படுத்த பின்வரும் நடவடிக்கைகள் எடுக்க உத்தேசிக்கப்பட்டுள்ளது.

- i 1995 ஆம் ஆண்டளவில் ஆரம்பப் பாடசாலையில் ஒரே வகுப்பில் மீண்டும் கற்கும் தொகையை 11வீதமாகக் குறைத்தல்.
- ii ஆரம்பப் பாடசாலைகளில், வகுப்பு மாணவர் தொகையை 30 ஆகவும் ஆசிரியர் மாணவர் விகிதத்தை 1:26 ஆகவும் குறைத்தல்.
- iii வசதிகளைப் பகிர்ந்தளிப்பதில் பிரதேச வேறுபாடுகளைக் குறைத்தல்.

இடைவிலகியோர், மீளக்கற்போர், ஆசிரியர், மாணவர் விகிதம் தொடர்பாகக் கிடைக்கக் கூடிய மிகப்பிந்திய புள்ளிவிபரங்கள் 1981 ஆம் ஆண்டிற்கே உரியனவாக இருப்பதால் இக்குறிக்கோள்களை அடைவதில் ஏற்பட்ட முன்னேற்றம் பற்றி 1990 ஆம் ஆண்டிலிருந்து மதிப்பிட முடியாத நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. எனினும் ஆரம்பப்பாடசாலை மட்ட பிள்ளைகளின் அடைவுபற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட மதிப்பீட்டு ஆய்வுகளிலிருந்து ஆரம்பக்கல்வி எவ்வளவிற்குப் பயனுடையதாக இருந்ததென்பதைக் கணிக்க முடிகின்றது.

1994ஆம் ஆண்டிற்குரிய 5ம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சையில் மாணவரின் வினையாற்றல் பற்றிய பகுப்பாய்விலிருந்து பெரும்பான்மையான மாணவரிடையே அடிப்படைத் திறன்களான மொழி, கணிதம் என்பவற்றை அபிவிருத்தி செய்வதில் நமது கல்வி முறைமையானது தவறிவிட்டது என்பது சுட்டிக்காட்டப்பட்டுள்ளது.

அட்டவணை 5

1994, 1995 ஆம் ஆண்டுகளில் 5ஆம் ஆண்டு புலமைப் பரிசில் பரீட்சை வினையாற்றல்.

(தொரிவு செய்யப்பட்ட புள்ளி விபரங்கள்)

1994

பாடம்	சிங்கள மொழி மூலம் புள்ளிகள்		தமிழ் மொழி மூலம் புள்ளிகள்	
	00	40க்கு குறைவு	00	40க்குக் குறைவு
தாய் மொழி	0.7	67.5	0.9	73.7
கணிதம்	1.2	58.8	2.1	66.7
முழுமையான வினையாற்றல் - 00				
வருடம்	சிங்கள மொழி மூலம்		தமிழ் மொழி மூலம்	
1994	0.3		0.4	
1995	1.4		2.4	

மூலம்:- ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்திக்கிளை, பரீட்சைத்திணைக்களம்:
இலங்கை.

ஆண்டு 5 பரீட்சைக்காகத் தம்மைத் தயார் செய்வதற்குப் பிள்ளைகளும் பிள்ளைகளைத் தயார் செய்ய ஆசிரியரும் செலவிடும் நேரத்தையும் சக்தியையும், பெற்றோர் செலவிடும் தொகையையும் கருத்திற் கொள்ளும் போது மேற்குறிப்பிடப்பட்ட புள்ளிவிபரங்கள்

கவலைக்குரிய நிலையைப் படம் பிடித்துக் காட்டுகின்றன. இரண்டு மொழி மூலங்களிலும் 1995 ஆம் ஆண்டில் இப்பாடங்களில் பூச்சியம் பெற்றவர் வீதம் அதிகரித்துள்ளமை குறிப்பிட வேண்டியதொன்றாகும். இருமொழி மூலங்களிலும் கணிதத்தில் 40 புள்ளிகளுக்குக் குறைவாக எடுத்தோர் உயர் வீதத்தினராக இருப்பதும் விசனத்திற்குரியதே.

கற்றல் அடைவு பற்றி மேற்கொள்ளப்பட்ட, தேசிய மட்ட ஆய்வொன்றில் நவரட்ன (1995) என்பவர் படிப்பறிவு, எண்ணறிவு வாழ்க்கைத் திறன்கள் ஆகிய மூன்று பாடப்பரப்புகளிலும் அடைவுமட்டத்தைக் கணிக்க முயற்சித்துள்ளார். போதியளவு பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 204 பாடசாலைகளை மாதிரியாக எடுத்து 4000 மாணவர்களைத் தெரிவு செய்து இவ் ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்டுள்ளது. படிப்பறிவில் ஏனையவற்றை விடக்கூடிய வினையாற்றலையும் (இடைப் புள்ளி 61.8) கணிதத்தில் குறைந்தவினையாற்றலையும், (45.1) ஏமாற்றம் அளிக்கக்கூடிய வகையில் மிகக் குறைந்த வினையாற்றலை வாழ்க்கைத் திறன்களிலும் (26.7) இவ் ஆய்வு சுட்டிக் காட்டியது. தேர்ச்சி மட்டங்களோடு மேற்குறிப்பிட்ட இடைப்புள்ளிகளை ஒப்பிட்ட போது இம்மூன்று பாடப்பரப்புகளிலும் தீவின் ஒவ்வொரு மாவட்டத்திலும் எதிர்பார்த்த தேர்ச்சி மட்டம் அடையப்படவில்லை. படிப்பறிவில் மட்டும் மாவட்டங்கள் தேர்ச்சி மட்டத்தை அண்மித்துள்ளன எனலாம்.

மாவட்ட ரீதியான பகுப்பாய்வு மேலும் வேறுபாடுகளைக் காட்டியது. படிப்பறிவு, எண்ணறிவு, வாழ்க்கைத்திறன்கள் ஆகிய மூன்று பாடப்பரப்புகளிலும் வினையாற்றலில் ஆகக் கீழ் மட்டத்தில் இரத்தினபுரி, கேகாலை, மொனராகல மாவட்டங்களும் உயர் மட்டத்தில் கம்பஹா, யாழ்ப்பாணம், தங்காலை மாவட்டங்களும் இருந்தன.

இவ் ஆய்விலிருந்து மற்றுமொரு குறிப்பிடத்தக்க அமிசம் வெளியாகியது. பாடசாலை வளைககளைக் கருத்திற் கொண்ட போது நகர, ஓரளவு நகர, கிராமப்புறங்களிலுள்ள 120 பாடசாலைகள் படிப்பறிவு, எண்ணறிவு, வாழ்க்கைத் திறன்கள் ஆகிய மூன்று பாடங்களிலும் உயர் அடைவினைப் பெற்றிருந்தன.

இவ் ஆய்வுகளின் தாற்பரியங்கள் என்ன? முழுமையான வினையாற்றல் மிகக் குறைவாக இருப்பதால் இலவசக் கல்வி வழங்குவதற்காகக் கல்விமீது செய்யப்படும் முதலீடு மற்றும் வழங்கப்படும் அத்தியாவசிய துணைச் சேவைகள் எதிர்பார்த்த பிரதிபலனைத் தந்துள்ளனவா என விசனப்பட வேண்டியுள்ளது ஆரம்பக்கல்வியில் இருந்து இடைவிலகுவோர் மீளக்கற்போர் ஆகியோருக்கும் இடைநிலைக் கல்வியைத் தொடரக் குறைந்த அடைவு மட்டத்துடன் செல்வோருக்குமிடையே மிகக் குறுகிய இடை வெளியே காணப்படுகின்றது. பாடசாலை வாழ்க்கையை ஆரம்பித்து தனக்குரிய கல்வியைப் பெறும் முக்கிய பணியில் ஈடுபடக்கூடிய வகையில் ஆரம்பக்கல்வி மாணவன் ஒருவனுக்கு பொதுக்கல்வி (கல்வி அமைச்சு 1976) வழங்கப்படுகின்றதா என்பது கேள்விக்குரியதாகும். ஏனெனில் புலமைப்பரிசில் பரீட்சை காரணமாக மிதமிஞ்சிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படும் அத்தியாவசிய பாடங்களான முதல் மொழி, கணிதம் என்பவற்றின் அடைவுமட்டம் மிகக்குறைவாக உள்ளது. நாம் செய்ய வேண்டியது யாதெனில் வேறொரு மாற்றுவழிகளும் கிடையாததால் ஆரம்பக்கல்வியில் பங்குபற்றும் முழு மாணவர் தொகைக்கும் அப்பால் நம் பார்வையைச் செலுத்துவதாகும். பெரும்பான்மையோர் புறக்கணிக்கப்படுதல் பிரதானமாக சமூகத்தில் வசதி குறைந்த பிரிவினர் இடைநிலைக்கல்வி பெறச் செல்லல், விவேகமற்ற கொள்கையான தடையற்ற வகுப்பேற்றத்தினாலாகும். உலகில் ஏற்படும் தொழினுட்ப முன்னேற்றத்துடன் இனிமேலும் தொடர்புறாமல் இருக்க முடியாத பொருளாதார அமைப்பில் வாழ்க்கைக்கு அத்தியாவசியமான திறன்களைப் பெறத்தவறுதல் எதிர்காலத்தில் அச்சத்தைத் தரக்கூடிய ஒரு நிலையைத் தோற்றுவிக்கும் எனலாம்.

இரண்டாம் நிலைக் கல்வி:

முதன் மொழி கணித பாடங்களில் அடைவு

கனிஷ்ட இடைநிலைப்பாடசாலை மட்டத்தில் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பொதுக்கலைத்திட்டம் ஆரம்பத்தில் 9ஆம்ஆண்டு இறுதிவரையும் அமுல்செய்யப்பட்டது. பின்னர் அத்தகைய கலைத்திட்டமானது பிள்ளையின் உள்ளார்ந்த திறன்களை விருத்தி செய்து சமதாயத்துடன் ஒன்றிணையக் கூடிய அவனது ஆற்றல்களுக்கு பயன் மிகு தொழிலைப் பெற்றுக் கொள்ள உதவும் என எதிர்பார்க்கப்பட்டதால், 11ஆம்ஆண்டு முடியும்வரைக்கும் நீடிக்கப்பட்டது. அடிப்படைக்கருவிகளான தாய் மொழியும் கணிதமும் மற்றும் சமயம், இரண்டாம் மொழி, விஞ்ஞானம், சமூகக் கல்வி, தொழின் முன்னிலைக் கல்வி, அழகியற்கல்வி, முதலிய பாடங்களும் உள்ளடக்கப்பட்ட சமநிலைக் கலைத்திட்டமாக அது விளக்கியது. அரசாங்கங்கள் மாறிய போதிலும் தொழின் முன்னிலைக்கல்வி தவிர கலைத்திட்டத்தில் குறிப்பிடத்தக்க மாற்றங்கள் ஏற்படவில்லை. இதைப்பின்பற்றி 1988 இல் பிரித்தானியாவும் இந்தியாவும் தேசிய கலைத்திட்டமொன்றை அறிமுகம் செய்தபோது பொதுக்கலைத் திட்டத்தை அறிமுகம் செய்வதில் இருந்த நியாயமானது மேலும் வலுவடைந்தது.

பொதுக் கலைத் திட்டத்தின் கீழ் வழங்கப்பட்ட பாடங்களில் பிரதான பாடங்களான முதன்மொழி, கணிதம், ஆகியவற்றில் மாணவரின் செயற்றிறன் பற்றியே இங்கு கூடிய கவனம் எடுத்துள்ளேன். முதலாம் ஆண்டில் சேர்ந்து கொள்ளும் பிள்ளைகளில் ஏறக்குறைய 30 வீதற்றினர் (கல்வி அமைச்சு, 1993) ஆண்டு 1க்கும் 9க்கு மிடையில் பாடசாலைமுறைமையில் இருந்து இடைவிலகுகின்றனர். இங்ஙனம் ஆண்டு 1 இல் சேரும் மாணவர்களில் க.பொ.த சாதாரண தரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றுவதற்காகப் பாடசாலையில் தொடர்ந்தும் இருப்போர் தொகை முதலாம் ஆண்டில் சேர்ந்தோர் தொகையின் 70 வீதமானோர் ஆவர்.

அட்டவணை 6 இல் 1994 ஆம் ஆண்டில் க.பொ.த (சா.த) பரீட்சைக்குத் தோற்றியோரில் சிங்கள மொழியும் இலக்கியமும், தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும். கணிதம் ஆகிய பாடங்களில் சித்தி பெற்றோர் வீதம் தரப்படுகின்றது.

அட்டவணை 6

க.பொ.த (சா.த)ப் பரீட்சையில் 1994, மாவட்ட ரீதியாக (பாடசாலை பரீட்சார்த்திகள்) சித்தியடைந்தவர் வீதம்.

மாவட்டம்	சிங்கள மொழியும் இலக்கியமும்	தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும்	கணிதம்
கொழும்பு	80.32	74.23	77.27
ஹொலமிசா	74.98	67.24	52.76
கந்தத்தறை	70.21	59.44	44.70
காலி	71.32	69.60	36.87
மாத்தறை	69.06	67.40	27.93
துங்காலை	63.85	49.06	33.67
இரத்தினபுரி	69.62	69.11	37.97
கேசலாலை	72.95	79.11	55.36
கம்பளை	74.78	78.40	53.74
மினுலாங்கொ	74.58	79.61	49.61
சிலாபம்-புத்தளம்	77.14	84.57	51.63
குளியாப்பிட்டிய	81.02	87.19	43.21
குருநாகல்	77.47	64.95	28.52
நிக்கவரட்டிய	76.92	82.89	29.08
அனுராதபுரம்	70.52	8.95	31.33
பொலனறை	72.22	83.42	35.86
மாத்தளை	66.03	78.73	47.99
கண்டி	75.57	82.16	42.16
நுவரேலியா	67.20	79.43	37.68
பண்டரளவை	71.48	76.58	20.15
மொனராகல்	66.34	40.20	22.91
அம்பாறை	70.78	84.31	38.05
கல்முனை	61.60	82.90	33.21
திருகோணமலை	69.20	89.68	43.94
வவுனியா	66.23	86.28	
மட்டக்களப்பு		76.10	38.05
மன்னார்		92.12	43.94
முல்லைத்தீவு		74.80	20.38
கிளிநொச்சி		76.19	26.87
யாழ்ப்பாணம்		73.84	38.59
மொத்தம்	72.73	77.80	43.13

மூலம்: ஆராய்ச்சி, அபிவிருத்திக்கிளை, பரீட்சைத்திணைக்களம்.

இலங்கை.

மேற் குறிப்பிட்ட அட்டவணையைப் பரிசீலிக்கும் போது சிங்கள மொழியும் இலக்கியமும் தமிழ்மொழியும் இலக்கியமும் ஆகிய பாடங்களில் மேற்படி பரீட்சையில் மாணவரின் செயற்றிறன் திருப்திகரமாக உள்ளது. இப்பாடங்களில் அவர்கள் முறையே மொத்தம் 72.7 வீதத்தினரும் 77.8 வீதத்தினரும் சித்தியடைந்துள்ளனர். எனினும் மாவட்ட வேறுபாடுகள் குறிப்பிடத்தக்க அளவு இருப்பதைக் காணலாம். உதாரணமாக சிங்கள மொழியும் இலக்கியமும் எனும் பாடத்தில் கல்முனையில் 61.69 வீதத்தினர் சித்தியடைய, கொழும்பிலும் குளியாப்பிட்டியாவிலும் 80 வீதத்திற்கு அதிகமானோர் சித்தியடைந்துள்ளனர். அதிகமான மாவட்டங்களில் 60 வீதத்திற்கும் அதிகமான மாணவர் இப்பாடத்தில் சித்திபெற்றுள்ளனர்.

தமிழ் மொழியும் இலக்கியமும் எனும் பாடத்தில் மொத்தசித்தி வீதம் உயர்வாக உள்ளது (77.8 வீதம்). ஆனால் மாவட்ட வேறுபாடுகளும் பரந்ததாகக் காணப்படுகின்றன. அதாவது திருகோணமலையிலும் வவுனியாவிலும் உயர் சித்தி வீதமும் (முறையே 89.68வீதமும் 86.28 வீதமும்) மொனராகலையிலும் (40.20) தங்காலையிலும் (47.06) மிகக் குறைந்த சித்தி வீதமும் காணப்படுகின்றன. இத்தகைய வேறுபாடுகளுக்காக பல்வேறு காரணங்களைக் கூறமுடியுமெனினும் எமது மாணவர் குடித்தொகையில் குறிப்பிட்ட விகிதத்தினருக்கு முதலாம் மொழியில் தமது ஆற்றலைவிருத்தி செய்து கொள்வதற்குப் போதிய வாய்ப்புக்கள் உறதிப்படுத்தப்படவில்லை என்பதை இது காட்டுகின்றது.

கணித பாடத்தில் இதைவிடக் கூடியளவு விசனத்துக்குரிய நிலைமை காணப்படுகிறது. நாடு முழுவதற்கும் இப்பாடத்தில் சித்தியடைந்தோர் வீதம் மிகக்குறைவாக 43.13 வீதத்தில் உள்ளது. மாவட்டரீதியாக உயர்ந்த அளவாக கொழும்பும் (77.27), மிகக் குறைந்த அளவாக மொனராகலையும் (29.15) உள்ளன. இவ்விரண்டினையும் வேறுபடுத்தும் புள்ளிவீச்சு வீதம் 57.12 ஆகும். அம்பாறை அனுராதபுரம், தங்காலை, நிக்கவரட்டிய, கிளிநொச்சி, முல்லைத்தீவு மாவட்டங்களில் சித்தியடைந்தவர்கள் 30 வீதத்திலும் குறைவானவர்களே ஆவர்.

தொகுத்து நோக்குமிடத்து, சிரேட்ட இடைநிலைக் கல்வி முடியும் வரை தமது கல்வியைத் தொடரும் மாணவரில் 70 வீதத்தினருக்கு மேற்பட்டோர் முதலாம் மொழியில் போதியளவு ஆற்றலை வெளிப்படுத்துகின்றார்கள் என்பதால் ஏற்படும் மனத்திருப்தி கணித பாடத்தில் காணப்படும் குறைந்த ஆற்றலினால் எமக்கேற்படும் ஏமாற்றத்தை நிவர்த்தி செய்யப் போதுமானதன்று.

‘அடிப்படைகளுக்குத் திரும்புவோம்’ என்பதற்கான வேண்டுகோள் :

இவ்வாய்வில் பிள்ளைகள் அல்லது சில சந்தர்ப்பங்களில் வளர்ந்தோர் படிப்பறிவு/மொழி, எண்/கணிதம் ஆகிய அடிப்படைப் பாடப் பரப்புகளில் பெற்றுள்ள அறிவுபற்றிப் புள்ளி விபரங்கள் எதனைப் புலப்படுத்துகின்றன என்பதைப் பகுப்பாய்வு செய்ய முயற்சித்துள்ளேன். பாடசாலைக் கல்வியை ஒரு போதிலும் பெறாதோர் அல்லது ஆரம்பத்திலேயே இடைவிலகியோர் மத்தியில் அதிலும் விசேடமாக வசதி குறைந்த சமுதாயத்தினரிடையே படிப்பறிவு, எண்ணறிவு மட்டம் குறைவாகவே இருக்கும் என்பது தெளிவாகும். உயர் தேசியபடிப்பறிவு வீதம் படிப்பறிவற்றோருக்குக் கல்வி அளிப்பதில் முன்னுரிமை வழங்க வேண்டுமென்பதற்கு உத்தரவாதமளிக்காது என்ற தவறான எண்ணத்தினால் வளர்ந்தோர் கல்வியோ படிப்பறிவோ வலியுறுத்தப்படவில்லை.

இதே போன்று 2000 ஆண்டளவில் சகலருக்கும் கல்வி எனும் இலக்கினை நோக்கிய எமது வெளிப்படையான பொறுப்பு உள்ள போதிலும் ஆண்டு 5 புலமைப்பரிசில் பரீட்சையில் முதன்மொழியிலும், கணிதத்திலும் அடைவு மட்டங்கள் வேதனைப்படக்கூடிய அளவிற்கு குறைவாக உள்ளது. பரீட்சை மையமாகக் கொண்ட எமது கல்வி முறைமை எமது வன்மையான கண்டனத்திற்குள்ளான போதிலும் இந்நிலை ஏற்பட்டுள்ளது. பரீட்சையை மையமாகக் கொண்டதும் இளம் சிறாரின் பெறுமதி மிக்க இளம் பிராயம் உயர் புள்ளிகளைப் பெறுவதற்காக, பலியிடப்படுவதுமான எமது கல்வி முறைமை வலிமையாகக் கண்டிக்கப்பட்ட போதிலும் இந்நிலைமை தொடர்கிறது.

கல்விப் பொதுத் தராதர (சா.த) பரீட்சையில் முதன் மொழியில் மாணவரது செயலாற்றல்பற்றிய புள்ளி விபரங்களே எமக்கு ஆறுதல் அளிக்கும் ஒன்றாகும். கால்நூற்றாண்டு காலமாக எமது பொதுக்கலைத்திட்டத்தில் கணிதம் ஒரு பாடமக உள்ள போதிலும் அதில் முன்னேற்றம் காணத்தவறிவிட்டோம். கல்வியியலாளர்கள் ஏறக் குறைய மூன்று தசாப்பதங்களுக்கு கல்வியில் பிராந்திய ரீதியாக சமன்மை (பார்க்க ஜயவீர 1941) இருந்ததைச் சுட்டிக் காட்டியுள்ள போதிலும் வாய்ப்புக்கள் குறைய உள்ள மாவட்டங்களைச் சேர்ந்த குடித்தொகையினருக்கு எவ்வித பரிகாரமும் கொண்டுவந்தாகத் தெரியவில்லை.

மேலும் பெருமளவிற்கு கிராமப்புறங்களாக விளங்கும் பகுதிகளில் வாழ்பவர்களும் வசதிகள் குறைந்த சமதாயத்தினரும் கல்வி வசதிகள் விரிவடைந்ததனால் நன்மை அடையவில்லை என்பதைப் பகுப்பாய்வுகள் சுட்டிக் காட்டின. இப்பொழுது நாம் 'சமூகத்திறன்கள், தொழில் வழங்குநர் கேள்விகள்', 'இரண்டாம் மொழியில்' தகுதியுடைமை' 'புதிய சூழ்நிலைக்குப் பொருத்தமாதல் என்பனபற்றிப் பரவலாக உரையாடினாலும் இப்புள்ளி விபரங்களால் காட்டப்படும் கவலைக்குரிய நிலையும் உண்டென்பதை மறுக்க முடியாது. நாம் இன்று முக்கியமாக நோக்கிய வசதி குறைந்தகுழுவினர் தொடர்ந்தும் வேலையின்றி இருப்பர். அல்லது சாதாரண தொழில்களில் ஈடுபடுவர். தொழில் வழங்குநர் எதிர்பார்க்கும் திறன்களும் ஆற்றல்களும் இல்லாமையினாலோ, சக்திமிக்க முகாமையாளர்கள் தொழில் தகைமையுடையோர்/ நிருவாகிகள் எனத் தம்மைத் தயார்ப்படுத்திக் கொள்ளக்கூடிய திறன்களும் ஆற்றல்களும் இல்லாமையினாலோ அன்றி, படிப்பறிவு, எண்ணறிவு அல்லது அத்தியாவசிய தொடர்பாடல், கணித திறன்கள் குறைவாக இருப்பதனாலேயே அவர்கள் 21ம் நூற்றாண்டிலும் இதை விடக் கூடிய அளவு வசதிகள் அற்றவராகக் காணப்படுவர். Re-engineering the Corporation என்னும் நூலில் ஜேம்ஸ் சம்பே, மைக்கல் ஹமர் என இரண்டு கம்பனிகள் பற்றிப் பொருத்தமான மேற்கோள்கள் தரப்பட்டுள்ளன. இவை இரண்டும் தமது அடிப்படை செயற்பாடுகளில் குறிப்பிடத்தக்க முன்னேற்றத்தைச் செய்ய வேண்டிய நேரத்தில் வாடிக்கையாளர் சேவையை முன்னேற்றுவதற்குப் படிப்படியான அல்லது தொடர் நடவடிக்கைகளை எடுத்துள்ளன.

“நாற்பது வருடங்களாக எமக்கும் அதே விடைதான் சிடைத்துள்ளது. ஆனால் கேள்விகள் மாறிவிட்டன. டாக்ஸியின் பொறி (என்ஜின்) உடைந்து விட்டால் சாரதி நண்பனா என்பது பற்றி நான் அக்கறை கொள்வதில்லை?”

உலகளாவிய ரீதியில் சமூகங்கள் சகலருக்குமான இரண்டாம் நிலைக்கல்வியை யதார்த்தமாக்குவதற்கு முயற்சிக்கையில் இலங்கையில் அரசு அரை நூற்றாண்டாக அர்ப்பணசிந்தையுடன் சமகல்வி வாய்ப்பினை ஏற்படுத்த முயன்ற பின்னரும் கூட அடிப்படை கல்விச் சுட்டிகள் (சிலதேசிய புள்ளி விபரங்கள் திறமையுடன் யதார்த்த நிலைமையை மறைக்கவும் முயலுகின்றன) கொள்கைவகுப்போர், நிருவாகிகள், கல்வியியலாளர்கள், ஆசிரியர்கள் ஆகிய கல்வித்துறையோடு தொடர்புள்ள சகலருக்கும் கவலை அளிப்பனவாக விளங்குகின்றன. கல்வியில் எவற்றுக்கு முன்னுரிமைகள் அளிக்கப்பட வேண்டுமென்ப பரந்த அளவிலான திட்டம் உருவாக்கப்படல் வேண்டும். ஒவ்வொரு மட்டத்திலும் ஆபத்தை எதிர்நோக்கும் குழுக்களை இனங்கண்டு அவை எதிர் நோக்கும் ஆரம்பத்தடைகளைத் தாண்டிச் செல்வதற்கு உதவிக்கரம் நீட்டுதல் வேண்டும். ஆபத்துள்ள நோய்களைக் கண்டு பிடித்து அவற்றிற்கு விசேட சிகிச்சை அளிப்பதன் மூலம் தேசியரீதியாக வழங்கப்படும் சிகிச்சையான பொதுக் கலைத்திட்டத்திற்கு மேலும் வலுவூட்டலாம். கல்வியில் இதனை “ஈடுசெய்யும் கல்வி” அல்லது “உடன்பாடானபிரித்தறிதல்” என அழைக்கின்றோம்.

1940 களில் கலாநிதி சி.டபிள்யு. டபிள்யு. கன்னங்கர அவர்கள் கல்வியில் மனித சமத்துவக் கொள்கையை ஆர்வத்துடன் பின்பற்றத் தூண்டுகோலாக விளங்கிய அவரது தரிசனம் 1990 ஆம் ஆண்டில் ஜெம்மீயனில் - சகலருக்கும் கல்விக்கான உலக மாநாட்டில் எதிரொலித்தது. கல்வி ஓர் உரிமையையொழிய சலுகை அல்ல என்பது மீண்டும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியதாகும். உலகம் முழுவதிலும் கல்வியும் தொழிலும் தொடர்பான தரவுகளின் பகுப்பாய்வு சமூகப்பெயர்வினை ஏற்படுத்துவதில் கல்வி வலிமையற்ற கருவியாக விளங்குகின்றது என்பதைப் புலப்படுத்துகின்றது. தெரிவு செய்யப்பட்ட சமூகப்பெயர்வின் முகவராக மட்டும் அது செயற்படுகிறது எனலாம்.

எனினும் கல்வியைப் பெறுபவருக்கு, கல்வியானது கௌரவத்தை அளிக்கும் கருவியாக அமைகிறது. அத்துடன் கல்வியைப் பெற்றவர் சமூக, பொருளாதார, அரசியல் தாபனங்களில் அங்கத்தவர்கள் என்ற வகையில் அவர்களைப் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ளவும் செய்கிறது. இன்றைய தகவல் தொழினுட்ப காலகட்டத்தில் குறைந்தது கல்வியின் அடிப்படைகளையாவது ஒவ்வொரு குடிமகனுக்கும் வழங்குவது அத்தியாவசியமானதாகும்.

Selected References

- Apple, M., (1988) "What Reform Talk does: Creating New Inequalities in Education' Educational Administration Quarterly, 24:3, pp. 272-81
- Cabraal, Ranjith (1993) 'Demands of the Labour Market in the 1990s' Education and Human Development: Priorities for the Nineties, Sri Lanka Association for the Advancement of Science, Colombo
- Champy, James and Hammer, Micheal (1993) Re-engineering the Corporation Brealy Publishing
- Coleman, James (1965) 'Introduction to Part IV' In Coleman, J.S. (Ed.) Education and Political Development. New Jersey, Princeton University Press
- Cooper, B., (1988) "School Reforms in the 1980s: The New Right's Legacy' Educational Administration Quarterly, 24:3, pp. 282 - 98
- Davies, Paul, Fitzpatrick, Stella, Grento, Victor and Ivonic, Roz. (1994) 'Literacy, Strength and Identity', In Hamilton, Mary, Barton, David and Ivonic, Roz. (Eds.) Literacy Ontario Institute for Studies in Education, Toronto
- Dawkins, J. (1988) A Changing Workforce AGPS, Canberra
- Foster, Philip J. (1965) "The vocational fallacy in development planning'. In Anderson, C.A. and Bowman, M.J. (Eds.) Education and Economic Development Chicago, Aldine Publishing Co.
- Fulton, O.(1986) Education and Training after Basic Education- Post-compulsory Education: New Developments in England and Wales. Directorate for Social Affairs, Manpower and Education OECD, Paris
- Government of Ceylon (1946) Report of the Special Committee on Education (SPXXIV of 1943) Colombo Govt. Press
- Gunawardena, Chandra (1993a) Equity, External Efficiency and Free Education at University Level in Sri Lanka Inaugural Lecture Open University of Sri Lanka, OUSL Press, May

- Gunawardena, Chandra, (1993b) 'Perceptions of the Products of the Education System' Education and Human Development: Priorities for the Nineties Sri Lanka Association for the Advancement of Science, Colombo
- Gunawardena, Chandra (1994) Equality of Educational Opportunity at Post-secondary Level in Colombo District. Prof. J.E. Jayasooriya Memorial Foundation (Unpublished)
- Gunawardena, Chandra, Perera, Lal, Rupasinghe, S., Seneviratne, H.M. and Gunawardena, Raja. (1990) State of the Art Review on External Efficiency of Education in Sri Lanka. UNDP & NIE, (Unpublished)
- Gunawardena, Chandra, Gunawardena, Raja, Kularatne, W.G., and Seneviratne, H.M. (1991) Study on Education-Employment Linkages: A Survey of Employers of Tertiary Level Graduates. World Bank and Marga (Unpublished)
- Gunawardena, Chandra and Gunawardena, Raja (1993) Opportunities for Post Secondary Education and Training in Kandy and Kurunegala districts. Sri Lanka Association for the Advancement of Education (Unpublished)
- Gunawardena, Chandra, de Silva, W.A. and Kularatne, N.G. (1996) Study on the Incidence of Illiteracy in Selected Disadvantaged Communities in Sri Lanka, IDRC (Singapore) and ADB (Unpublished)
- Jayaweera, Swarna (1971) 'Regional Imbalances in Education' Journal of the National Education Society of Sri Lanka, Vol. 20
- Husen, Torsten (1974) Talent, equality and meritocracy The Hague, Nijhoff
- Jayaweera, Swarna (1971) 'Regional imbalances in Education' Journal of the National Education Society of Sri Lanka, Vol. 20
- Ministry of Education (1976) Education in Sri Lanka: New Horizons Govt. Press, Colombo
- Navarathna, A. (1995) What the Children have Learnt After Five Years of Schooling NIE, Maharagama
- Tumin, Melvin and Feldman, Arnold (1961) Social Class and Social Change in Puerto Rico Princeton, Princeton University Press,

சந்திரா குணவர்தன அவர்கள் இலங்கைத் திறந்த பஸ்கலைக்கழகத்தின் கல்வித்துறைப் பேராசிரியராவர். அவர் மாணிடவியல் சமூக விஞ்ஞான பீடத்தின் பீடாதிபதியும் ஆவார். இலங்கைத் திறந்த பஸ்கலைக்கழகத்தில் சேர்வதற்கு முன்னர் கொழும்புப் பஸ்கலைக்கழகத்தில் கல்விப்பீடத்து முதுநிலை விரிவுரையாளராக விளங்கினார். ஒப்பீட்டுக்கல்வி, கல்வி சமூகவியல் என்பன பேராசிரியர் குணவர்தனவின் விசேட துறைகளாகும். கல்வி ஆய்வில் அவருக்கு நிறைந்த அனுபவம் உண்டு. கல்வி தொடர்பாக சர்வதேச, உள்நாட்டு சஞ்சிகைகளுக்குப் பல ஆய்வுக் கட்டுரைகள் எழுதி உள்ளார். "Women and Men in Educational Management" என்ற நூலின் இணை ஆசிரியராகப் பேராசிரியர் குணவர்தன விளங்கிறார். கல்வி பற்றிய மூன்ற நூல்களை சிங்கள மொழியில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்.

Printed by N I E Press